

MAGÁTÓL ELALVÓ CIGARETTA

Volt egy meglehetősen nyers modorú idősebb kolleganóm, akinek, mert kitűnő gépíró volt, sokszor bántó és meghökkentő megnyilatkozásait mindenki elnézte. Egyszer azt kérte, hogy meglehetősen nyers és indulatos üzenetét magam közvetítsem szó szerint anyósomnak. Kínos volt, hisz szokimondás tekintetében ő sem ment a szomszédba. Jobbnak láttam ezért mély hallgatásba borulni és kis ideig kerülni a velük való találkozást. Kolleganóm azonban számon kérte rajtam, majd mikor közöltem vele, hogy nem merem vállalni, mert otthon több napig szállna az áldás a fejemre, azt mondta: *"Lacikám! Csak nem veszed lelkedre, amiket mond? Mit törődsz vele? Annyiba kell venni, mint a háttérrádiózást!"*

Háttérrádiózás.

Ekkor hallottam először ezt a szót. Azóta már jól tudom, hogy mit jelent, hiszen kényszerűen bezárva lakásomba úgyszólván egész nap szól a hangláda. Ami mindent átjárva kifolyik belőle, azt vagy megügyelem, vagy nem. Éjszaka a nap sikerült darabjai újra megszólalnak, némelyik adás pár hét múlva többször is visszaköszön, de nem kapcsolom ki, mert nem tudhatom, hogy mi következik, nem bukkan-e fel benne figyelemre méltó dolog is. Felületesen, s valóban háttérrádióként használva a médiumot, néha elképedek: bámulatos, hogy mi mindennel etetik az embert! Mennyire fel tudnak jelentéktelen dolgokat fűjni; mekkora szerepet kapnak a sarlatánok; mennyi áltudós, álfilozófus, álművész marcangolja véresre mellét, szívét, lelkét, önti elének panaszát. S akkor még a politológusok jóslatairól, magukról a pártpolitikusokról, s úgynevezett ilyen-olyan szakértőkről, s társaikról nem is szóltam. Máskor meg az bosszant fel, hogy mi minden felesleges és hiábavaló dologra van ideje, energiája és pénze azoknak a politikusoknak, akik az adófizetők pénzén lézengenek üres padsorok között a Parlamentben, Brüsszelben, távoli országok konferenciáin. Most, amikor nemhogy néhány ország, de egész Európa, sőt teljes emberi világunk súlyos válságot élt át, bőven van idő, energia, pénz arra, hogy századrangú kérdések megoldását szorgalmazzák és ezzel lázas semmittevésüket álcázzák.

Itt van a legújabb nagy ötlet. Beadják az elbutított tömegeknek tudományosság mázával bekenve, hogy a nagyszámú tüzeset, az egészség romlása, a légszennyezés, az üvegházhatás, közúti balesetek, a szállodatüzek, s a tudomisénmicsodák rákfenéje az el nem hamvadt cigarettavég, azaz a csikk. Hogy nem hiába ülnek a nagyfejűek az EU Parlamentben, nem hiába emeltük meg a bolognai rendszerrel az egyetemet végzettek számát, a szürkeállomány megszülte a szenzációs a nagy találmányt, amely a csipkés körömrészelőt is hajazza.

Íme a hír! Beszéljen önmagáért: Kötelezővé teszi az EU a magától elalvó cigaretta bevezetését. Új biztonsági szabványok lépnek életbe a héten az Európai Unióban, ezek értelmében kötelezővé válik a csökkentett gyúlékonysági, azaz magától elalvó cigaretták használata, hogy kisebbé váljon a gondatlan tüzesetek veszélye.

Persze, mi megint hátul kullogunk. Arról terjednek rémhírek, hogy nálunk -minő szégyen! - továbbra is kézzel vagy talpunkkal kell elnyomni azt a vacak csikket. Még Románia is megelőz, mert ott már a jövő héten bevezetik az EU szabványt. Az érkező télben náluk nem is fog

kigyulladni a havasokban az erdő, sem a Fekete tenger, de még a Duna-delta sem kap lángra. Jó lenne ezen elgondolkodnunk, hisz, ahogyan a rádió hajnali adásában elhangzott, pl. egy négyemeletes házban, ha az ágyban égő cigarettával a szájában részegen elalszik valaki, s tüzet fog a paplan, majd ágy, szőnyeg, stb. 60 ember, kisgyerek is meghalhat. Nem a tűzben, hiszen lánglovagjaink ott vannak, hanem a füstben. Becslések szerint szívás elmaradása esetén magától kihunyó, csökkentett gyúlékonysági képességű cigaretták bevezetésével több, mint 40 százalékban megakadályozható a halálesetek száma. Azon, mint laikus elgondolkodom, hogy egy tűzeset sem lenne emiatt, ha a dohányzást betiltanák. De ezt nem merem kimondani, mert magam, noha 72 éves elmúltam, sohasem dohányoztam, így nincs szavazati jogom. Különbözik is megvan már a nagy találmány: a magától elalvó cigaretta. Óriási vívmány ez. Itt legfőbb ideje, és a legalkalmasabb pillanat, hogy bevezetését egész Európában kötelezővé tegyünk. Csak annyi fogyatékosága van a dolognak, hogy egyelőre csupán becsléseink vannak a várható eredményt illetően. Ezért nem lenne haszontalan, ha szakértőket fogadnának, és egy-két hatástanulmányt készíttetnének. Nehogy a 40 százalék helyett netán csak 38.8 százalék legyen. S gondolkodjunk: mekkora lelkesedést keltene a dohányosokban, ha - ki sem merem mondani - 42-43 százalékot prognosztizálhatnánk sziklaszilárd tudományos alapon. Tudjuk, hogy a tudományban az alap kutatások a legfontosabbak. Ezekre számos más, immár nemcsak elméleti, hanem gyakorlatban is alkalmazható találmány épülhet, s gazdagíthatja a civilizációt, könnyítheti az ember mindennapi fárasztó munkáját. Ez esetben sem a magától elalvó csikk, mint egyszeri alkalmazás a legfőbb érték, hanem az alapötlet, amely a legkülönbözőbb területen alkalmazható.

Nem a tűzeset csökkentése a lényeg, hanem zseniális alapgondolata: olyan találmányt előállítani, amely egy várható vagy éppen nem várt kárt megelőz, sőt egyenesen kizár. Könnyű már ezek után más területen is hasznosítanunk az ötletet. Mielőtt meglódnánk a fantáziánk, egy-két szerény lehetőséget mutassunk be. Meggyőződésünk ugyanis, hogy nyomunkban egész feltalálói áradat önti el a világot. Él- és hegy nélküli (tompá) kés. Húsvágás, faragás, étkezés vagy egyéb tevékenység közben gyakran vágjuk vagy szúrjuk meg magunkat. Ha él- és hegy nélkül gyártjuk, akkor a sérülést elkerülhetjük. Haszon az egészségügynek, nincs elfertőződő seb, gyerek kezébe is adható, nincs stressz hatás, idegesség, hogy használat közben sérülhetünk. Újabb tág teret nyit a feltalálók számára. Meg kell oldaniuk, hogy ezután mivel vágjanak és szúrjanak.

Súlytalan kalapács. Egyik legtöbbet használt kézi szerszámunk mindmáig a kalapács. Mérete igen különböző, súlya is változó. A fanyelű vasfej pár grammnyi épp úgy lehet, mint több kilogramm. Mást használnak a fogtechnikusok, s mást pl. a kovácsok. A kovácsoknál különböző formakalapácsok szép számmal vannak, sőt megkülönböztetik a fél- és az igen súlyos kétkézi kalapácsot is. Ám a közönséges, napi használatban előforduló meglehetősen súlyos, s baleset veszélyes. Ha ugyanis mellé ütünk, s másik kezünk valamelyik ujjára húzunk vele, lehet, hogy egy darabig nem fogunk zongorázni vagy pikulázni. Célszerű lenne ezért bevezetni EU szabványként az általam feltalált súlytalan kalapácsot, ami bármikor is vágunk kezünkre, úgyszólván csak annyit érzünk, mintha egy bársonyos női kéz megsimított volna. Most keresek szponzorokat, hogy tovább fejleszthessem: ugyanis szeget még nem sikerült vele beverni. De közel állok a megoldáshoz. Faszeg. Ha már a kalapácsnál a szegről szó esett meg kell említenem, hogy a régóta feltalált fából készült szeget - amit a suszterek egészen a ragasztott cipőtálpak megjelenéséig szinte kizárólagosan alkalmaztak - EU szabványként kötelezővé kellene tenni, s a fém szegek helyett alkalmazni. Gondoljuk meg, hogy mennyivel kisebb sérülést, sebet okozna, ha egyáltalán megsértene bennünket. Nem beszélve arról, hogy a

Magától elalvó cigaretta

Írta: Szabó László

2011. december 04. vasárnap, 09:17 - Módosítás: 2011. december 04. vasárnap, 13:09

faszeg nem rozsdásodik, s az általa okozott karcolás nem okozhat vérmérgezést. A rozsdásodó fémszegtől a fa is romlani, a szeg kotyogni kezd, elengedi a szegezést. Ellenben a víz a faszeget éppen megdagasztja, s még erősebbé válik a szegezett szék, asztal, egyéb tárgy. Jelenleg csak három találmányt említettem. Jó azért néha az emberiség hagyományos kulturális kincseire is visszaemlékezni. Méltó lehetne a jövő héten Romániában bevezetés előtt álló magától elalvó cigihez ez a néhány ötlet. Ajánlhatnám még, de pont a románoknak nem merem, az alkoholmentes cujkát.

Nem lenne túl népszerű, ahogyan a bajoroknál sem bír fogyni az ilyen Bier.

Szolnok, 2011. december 1.